ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

Yıl 11, sayı 17 (137)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

1 Ekim 1984

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Çirkin Amerikalı, üssünle, silahınla, "yardım"ınla, ajanlarınla defol!

ABD EMPERYALİZMİNE KÖLECE BAĞIMLILIĞA SON VERİLMEDEN ULUSAL BAĞIMSIZLIK, ULUSAL ONUR KORUNAMAZ!

Amerikan Kongresi'nde, 1915'te Türkiye'de Ermenilere karşı soykırım uygulandığını doğrulayan bir karar alınması üzerine, ülke çapında ABD'ne karşı çeşitli çevrelerde, farklı nedenlere dayansa da, büyük tepki oluştu.

Reagan yönetiminin Türkiye üzerindeki politik baskı ve şantajlarına karşı kamuoyunda öfke ve tepkiler sürerken, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi 17 Eylül günlü bildirisinde, şöyle dedi: "ABD yönetimine her şeyimize karışma olanağı veren Evren-Özal diktatörlüğüdür. Onlar tarihteki Ermeni soykırımını inkar ederek, ABD emperyalizminin "Ermeni teröristlerini" kışkırtmasına yardımcı oluyorlar. Hem de ülkemizin ekonomisini, dış politikasını, ulusal güvenliğini, eğitimini, her şeyini ABD emperyalizmine bağlayarak, ona her an yeni baskı ve dayatmalarda bulunma olanağı veriyorlar.

"TKP'nin onlarca yıldır vurguladığı gerçek, ABD emperyalizminin halkımızın dostu olmadığı gerçeği, bugün daha somut ortaya çıkmıştır. Amerikan Kongresi'nin son kararına karşı halkımızın sıralarından, barış ve demokrasi güçlerinin sözcülerinden yükselen tepkiler esas olarak halkımızın Amerikan köleliğine karşı,ulusal bağımsızlık, egemenlik istemlerinin bir ifadesidir."

SODEP Genel Başkanı İnönü'nün açıklamasında ise, "ABD ile ilişkiler gözden geçirilmelidir" dendikten sonra, "ABD'nin Türkiye'ye verecek dersi bulunmadığı" vurgulandı. DYP Genel Başkanı Yardımcısı Gökberk Ergenekon da, "Dostluklar karşılıklı saygıya ve menfaatlere dayanırsa uzun ömürlü olabilir. Amerikan dostluğu ise sahtedir" dedi. Refah Partisi Genel Sekreteri Ahmet Nedim Çetin ise, "Türkiye bulunduğu jeopolitik konumu bakımından ABD'ye muhtaç değildir. Türkiye'nin kuru gürültüye bırakacak pabucu yoktur" dedi. Eski Dışişleri ve Savunma bakanlarından Hasan Esat Işık, "Türkiye Birleşik Amerika seçimleri sırasında istendiği gibi harcanacak bir ulufe paketi değildir" dedi. Işık demecinde, Özal hükümetinin tepkileri hasıraltı etme çabasını da eleştirerek, "bu tutuma itidal değil, acz denir" dedi. Dışişleri eski bakanlarından İhsan Sabri Çağlayangil hükümetin "hiçbir şey olmamış gibi" bir tutum takınmasına karşı çıktı: "ABD'ye layık olduğu mukabeleyi ve müeyyideyi mutlaka göstermeliyiz" dedi.

Evren-Özal ikilisi ise, Reagan yönetiminin doğrudan uyarısıyla, kamuoyunda yükselen tepkileri yatıştırmaya kalkıştı, "sorunun büyütülmemesini" istedi. Bu tutum hükümetin, Türkiye'den çok ABD yönetiminin hükümeti olduğunu açıkça gösterdi. Öte yandan bugün en önemli ulusal sorun olan Türk-Amerikan ilişkileri konusunda parlamentonun genel görüşme açılması önerisini reddetmesi, parlamentonun hiçbir biçimde ulusal bir niteliğe sahip olmadığını gözler önüne serdi.

Tüm bu gelişmeler olurken, Amerikan bütçesinde 70 yıldan bu yana, hayali bir Ermenistan devleti ile olan alacak hesaplarına yer verildiği ortaya çıktı. Bu durum , hem ABD'nin daha o zamanlar, Osmanlı baskısını, ulusal ezgiye karşı çıkan Ermeni halkının tepkisini istismar ettiğini, hem de bugün aynı tutum içinde olduğunu, sorunu sürekli gündemde tuttuğunu gösterdi.

Bu tutum, "Ermeni terörü"nün ardında ABD emperyalizminin çıkarlarının yattığını söyleyen sol güçlerin ne kadar haklı olduklarını da gözler önüne serdi.

Arkası 6. sayfada

KURTULMAK İSTİYORSAK

Evren-Özal iktidarı kimin iktidarı, bugünkü parlamento kimin parlamentosu? Türkiye'nin mi, Amerika Birleşik Devletleri'nin mi? Bir başbakan ki, kendine cumhurbaşkanı diyen zatla görüştükten sonra,Edirne'den Kars'a kadar tüm ülke Washington'a karşı nefret doluyken, çıkıp, "ABD'de şimdi başkanlık seçimleri var, ABD ile ilişkiler sorununu bu seçimlerden sonra ele alacağız" diyebiliyor. Bir parlamento ki,bu sorunu gündemine almayı reddediyor.

Cumhuriyetten geriye gerçekten de içi boş nutuklardan başka birşey kalmadı. Washington'un bir büyükelçisi bile bugün bir sömürge valisi tavrıyla Türkiye hakkında istediği gibi atıp tutabiliyor.

Yalnız biz komünistler,öteki sol güçler değil, eski CHP'li Dışişleri ve Savunma Bakanı H.E.Işık ve eski AP'li Dışişleri Bakanı İ.S.Çağlayangil'e kadar çok geniş çevreler,Türk-Amerikan ilişkilerindeki eşitsiz,ulusal çıkarlara aykırı duruma dikkati çektiler ve hükümeti Washington karşısında acz içinde olmakla suçladılar.

Evren-Özal ikilisi Washington karşısında acz içindedir,çünkü ancak onun desteğiyle iktidarda kalabilir. Ve onlar iktidarda kaldığı sürece, Washington her şeyimize burnunu sokmayı, her yerimize sızmayı,daha da önemlisi planladığı nükleer ve bölgesel savaşlar için ülkemiz topraklarını,silahlı kuvvetlerini istediği gibi hazırlamayı sürdürecektir.

Bu iktidar yıkılmalıdır! Yalnız dış politikadaki değil,iç politikadaki ve ekonomik yaşamdaki son gelişmeler de,komünistlerin,öteki sol güçlerin baştan beri dile getirdikleri bu ihtiyacın ne denli zorunlu,ne denli yaşamsal olduğunu kanıtlıyor.

Arkası 7. sayfada

Türk-İş,hükümet ile işverenleri,işçi düşmanı bir cephe kurmakla suçladı

Türk-İş Başkanlar Kurulu toplantısında Genel Başkan Şevket Yılmaz, "İşçinin karşısında bir cephe olduğunu, bu cepheyi oluşturanların başında da hükümet ve işverenlerin yeraldığını" söyledi. Yine aynı toplantıda Yılmaz, "bu işler böyle gitmez" diyerek, "serbest toplu pazarlık döneminin yeniden işlerlik kazanması için sendikalar, toplu sözleşme ve grev yasalarının değiştirilmesi gerektiğini" belirtti.

Başkanlar Kurulu toplantısı şu gerçeği ortaya koydu: Bu yasalar değişmeden özgür toplu sözleşme yapılamaz. Demokrasiye geçildiği iddiası ise koskoca bir yalandır.

Cuntacıların yaptığı Anayasayı ve sendika yasalarını işçi sınıfına kabul ettirme gayreti içindeyken, Şevket Yılmaz, Evren'in kendisine "İşçi haklarını korumayı vaadettiğini" söylemişti. Şimdi ise Şevket Yılmaz, dün onaylanmasını istediği yasaların değiştirilmesini istiyor.

Şimdi gelinen nokta önemlidir. İşçi sınıfının baskısı sonunda, Şevket Yılmaz, tabanın istemini dile getirmek zorunda kalıyor. İşçilerin karşısında hükümet ve büyük sermayeden oluşan bir cephenin bulunduğuna işaret ediyor. Gerici yasaların değiştirilmesini istiyor. Üstelik bu istemler Türk-İş Başkanlar Kurulu toplantısına öneriler

Arkası 7. sayfada

Günün görevi

● Elif TOROSLU

Kutlu yoldaş 10 Eylül'de bir kez daha vurguladı: "Şimdi politikamızın ana yönü birlik politikasıdır. Her alanda, her çalışmada unutmamamız gereken yön budur."

Sol güçlerin birliğini pekiştirip derinleştirmek. Öteki diktatörlük karşıtı güçlerle sol güçler arasında faşist diktatörlüğe karşı alternatifler oluşturulması, ortak ya da paralel savaşım olanakları konusunda bir diyalogun oluşturulup geliştirilmesi için çalışmak. Tabandan eylem birliğini sağlamak. Yığınlarla daha sıkı bağlanmak. Bu çalışmada her parti örgütü, her komünist somut görevlere sahiptir. Ama burada temel örgütlerin son derece önemli bir işlevi vardır. Temel örgütler partimizin yığınlar içindeki kollarıdır. Yığın bağlarımızın kurulup geliştirilmesinde belirleyici rol oynarlar. Öteki demokrasi güçleriyle partimizin tabandaki değme noktalarıdır. Partimizin birlik politikasının başarısı, yığınlar içindeki parti örgütlerinin bu politikayı ne denli etkili uyguladığına bağlı olacaktır.

Elbette politikanın ana yönü kadar bu politikanın bugün hangi koşullar altında yürütüldüğü de önem taşıyor. Kutlu yoldaş 10 Eylül'de bizi bir kez daha uyardı. Düşmanın partimize yeniden kuduzca saldırabileceğine dikkat çekti. Bunu "bizi yokedemeyeceğini bilmenin öfkesi içinde yapacaktır. Bu saldırı onun moral çöküntüsünü gösterecektir. Bizim moralimizi ise bozamayacaktır. Ne kadar ağır kayıplar verdirse de, savaşımızı engelleyemeyecektir" dedi.

Faşist diktatörlük partimizi yokedemeyeceğini kendi deneyiyle görmüştür. Genel Kurmay Başkanlığı'nın daha 1982'deki "Anarşi Raporu" nda TKP için şunlar yazılıydı: "TKP ve yan örgütleri, faaliyetlerini her türlü koşul içinde dahi sürdüreceklerdir" (Tercüman, 13 Aralık 1982). Şimdi polisin kuduzca saldırılarının stratejik hedefi partinin gücünü ve etkisini, örgütlülük düzeyini en aza indirme hedefiyle sınırlı olmak durumundadır. Bu, saldırının ardının arkasının kesilmeyeceğini gösteriyor.

Biz, bu nedenle komünistin, parti örgütünün yaşam tarzı bundan böyle yalnızca gizlilik değil, aynı zamanda sürekli saldırı altında politik savaşımı sürdürmek olmalıdır, diyoruz. Partimiz bunu başaracak deneyime ve olanaklara sahiptir.

Ne ki, düşman partiyi zayıflatma çabasını yalnız polis saldırılarıyla yürütmüyor. Örgütsel bakımdan yokedemeyeceğini, dağıtıp çökertemeyeceğini anladığı TKP'ye karşı savaşımı şimdi bir başka alanda da yoğunlaştırıyor. Partinin politik etkisini azaltmak, saygınlığını silmek, partimizi öteki sol güçlerden ve demokrasi güçlerinden yalıtlamak için bilinçli, planlı, çok yönlü bir çaba yürütüyor. Zindanlara tıkmayı başaramadığı TKP'nin çevresine politik korkudan, antikomünist önyargılardan oluşan bir demir perde çekmek istiyor.

Örneğin kaba antikomünizmin sözcülerinden "Yeni Forum" adlı dergi, 15 Ağustos sayısında, İMF ile yapılan anlaşmalara karşı çıkan Kemalistleri, ulusal-reformist burjuvazinin temsilcilerini, sanayicileri "TKP ile aynı konuma düşmek" suçlamasıyla ulusal çıkarları savunmaktan vazgeçirmeye çalışıyordu. Aynı dergi bir sonraki sayısında aydınların demokrasi çıkışına iç ve dış kamuoyunda gösterilen büyük desteği itiraf ediyor, ama aydınların eylemini TKP ile bağlı gibi göstererek, aydınları ve onları destekleyen herkesi TKP'ye yardımcı olmak" suçlamasıyla geriletmeyi deniyordu.

Öte yandan demokrasiyi savunduklarını öne süren, ama ne dün ne de bugün bu konuda olumlu bir sınav verememiş olan sağdaki ve "sol"daki kimi çevreler, şimdilerde, özellikle TKP'nin solun birliği ve diktatörlük karşıtlarının demokratik diyalogu konularında çabalarını artırmasına kendi açılarından bir yanıt olarak, antikomünist görüşleri yeni biçimlerde gündeme getiriyorlar.

Şimdilerde kendini demokrat bir yayın organı olarak tanımlayan sağcı Yankı dergisi, 23-29 Temmuz sayısında "Yankının Çizgisi" başlıklı başyazısında "sağcı solcu olmadan önce demokrat olmayı önemli gören bir çizgi" savunur görünüyor, "her demokrata sayfalarımız açıktır" diyor, ama "Bolşevik sola karşıyız" diye ekleyip demokraside bu akıma yer olmamalıdır görünüşü savunuyordu. Burjuva muhalefet güçlerinin sıralarında komünistlerin, öteki sol güçlerin yer almadığı bir sözde demokrasi anlayışını egemen kılmaya, bu güçleri, TKP'den, Marksizm-Leninizmden etkilenen öteki sol güçlerden ayırmaya çalışıyordu.

Batı Avrupa'da yayınlanan, Halkın Kurtuluşu grubuna ait "Emeğin Sesi" adlı dergi 8 Eylül 1984 günlü sayısında, TKP ile öteki beş parti arasında birlik sürecinin ilerlemesi ve bu partilerin yandaşları ile Dev-Yol'un yandaşlarının FAC'de yapılan 12 Eylül'ün 4. yılında faşizmi protesto eylemine birlikte katılmaları karşısında, tüm bu güçleri "TKP'nin oyununa gelmek, ona hizmet etmek"le suçluyordu.

Örnekler çoğaltılabilir, ama önemli olan bu tür çabaların önümüzdeki dönemde daha da artacağını görmektir. Tüm bunların etkisiz kalacağını düşünmemek gerekiyor. Etkisiz kalmıyor. Örneğin Cumhuriyet gazetesinin saygın başyazarı Nadir Nadi 5 Eylül 1984 günlü yazısında Köln konsolosluğunu işgal etmiş olanların hangi örgütten olduğunun herkesçe bilinmesine, kendi gazetesinde de çok önceden duyurulmuş olmasına

Arkası 6. sayfada

64. YILINDA TKP

● R.Doğulu-Gaziantep

10 Eylül TKP'nin kuruluşunun 64. yıldönümü. Oysa bizim daha düne kadar partinin varlığından bile haberimiz yoktu. Daha sonra partinin varlığını öğrendik. Onun 60'ı aşkın yıldan beri illegal koşullarda çalışmasını sürdürdüğünü, kurucusu Mustafa Suphi ve yoldaşlarının Karadeniz'de haince katledildiklerini öğrendik. Onların başlattığı bu savaşımı şimdi on binlerce emekçi hem de en zor şartlar altında sürdürüyor.

Partiden sonra bir de partinin radyosunun var olduğunu, hergün, gün boyu yayın yaptığını öğrendik. Olanaklarımız içinde dinlemeye, dinletmeye başladık.

Günler geçiyordu ve yıl 1984'e vardı. Şimdi elimizde partinin yayın organı Atılım var. Onu okurken biliyoruz ki, bugün Atılım'ı okuyan az insan var ama yarın daha da çoğalacak.

Mahallemizde birgün TKP imzalı bildiri dağıtılmıştı. O günlerde 25 Mart seçimleri yaklaştığı için bir arkadaş, "partiler hep seçimlerde bildiri dağıtırlar, bu da öyle galiba" demişti. Biz de bu arkadaşa bildiğimiz kadarıyla TKP'nin bir düzen partisi değil savaş partisi olduğunu tüm muhalefeti faşizme karşı savaşıma çağırdığını anlatmıştık.

Partinin 64.kuruluş yıldönümü işçi sınıfına kutlu olsun!

Komünist

YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınını güçlendir...

YIĞINLARLA İLİŞKİ VE MERKEZ ORGANLARIYLA YAZIŞMA

● Hayrullah EGE

"Ne yazacağımı bilemiyorum", "Yazmakta güçlük çekiyorum", "Konu bulmakta zorlanıyorum" ve benzeri sözler kimi yoldaşlarca sık sık yinelenmekte. Hem de 1984 Nisanından, yani yarışmanın başlangıcından aylar sonra. 1984 Nisanının başlarında ve izleyen ilk aylarda bu tür mazeretlerin haklı sayılabilecek yanları olabilirdi. Ancak Merkez Organlarıyla yazışmanın başlamasından 6 ay sonra da aynı sözler yineleniyorsa, sorunun temelinde, yazı yazma konusunda kişisel bazı becerilerin olup olmamasının ötesinde, belli aksaklıkların yattığı ortadadır. Burada söz konusu ettiğimiz yoldaşlar, yığınların içinde doğrudan çalışma yürüten yoldaşlardır. Örgüt tarafından bilinçli olarak yığın çalışmasından uzak tutulan yoldaşların yazışma konusunda karşılaştıkları güçlükler ayrı bir yazının konusu olmalı.

Arkası 7. sayfada

Demokratik Alman Cumhuriyeti 35 yaşında

Hasan ERDOĞDU

Turgut Özal, yurtdışındaki işçilere bayram mesajında şöyle diyor: "Komünizm üstelik kalkınma hızını da düşüren bir rejimdir. Nitekim bakarsanız bütün Doğu Bloku'ndaki ülkelerin kalkınma seviyesi, Batı Avrupa'daki ülkelerin kalkınma seviyesinden düşüktür. En güzel örnek Doğu Almanya ile Batı Almanya'dır. İkisi de harpten sonra aynı imkanlarla işe başlamıştı. Hatta Doğu'nun elindeki kaynaklar daha fazlaydı. Bütün bunlara rağmen Batı Almanya gelişmede refah seviyesi bakımından kat kat aşmıştır."

Özal, sosyalizmi karalamak, gözden düşürmek için yalan söylüyor. Sosyalizm kalkınma düzeyini düşürmüyor. Tam tersine bunu, kapitalizm koşullarında görülmedik boyutlara çıkarıyor.

Bunun en açık kanıtlarından biri de 7 Ekim 1984'te 35 Kuruluş yıldönümü kutlanacak olan Demokratik Alman Cumhuriyeti'dir.

Bundan 35 yıl önce, emperyalist devletlerin dünya çapında sosyalizmi geriletmek amacıyla eski Almanya'nın batı kesiminde kapitalist Federal Almanya Cumhuriyeti'ni ilan etmelerine yanıt olarak kurulan Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin tüm gelişmesi sosyalizm ile kapitalizm arasındaki çatışma koşullarında geçti. Alman topraklarında kurulan bu ilk işçi-köylü devleti, tüm varlığı boyunca emperyalizmin, her şeyden önce FAC'deki intikamcı çevrelerin, tarihin tekerleğini geri çevirmeye çalışanların açık ve gizli saldırılarına, sabotaj, abluka, vurgunculuk ve şantaj yoluyla DAC ekonomisinin gelişmesini engelleme ve baltalama yönündeki yoğun çabalarına göğüs gerdi. Bunları boşa çıkararak, Avrupa'nın merkezinde, kapitalizm ile sosyalizmin kesiştiği sınırda güçlü bir sosyalist devlet, barışın temel kalelerinden biri haline geldi.

Kapitalist sömürüden kurtulan emekçilerin özverili çalışmaları ve Marksist-Leninist parti ASBP'nin yönetiminde, onun Ulusal Cephe içinde yeralan öteki parti ve örgütlerle içtenlikle bağlaşıklık politikası sayesinde, yaşamın tüm alanlarında büyük başarılar sağlandı. 1949'da 24 milyar mark olan ulusal gelir 1983'te 210 milyar marka yükseldi. Sanayi üretimi 35 yılda 13 kat arttı. Ülkede gerçekleştirilen tarım reformu sonucu DAC köyünün görünümü kökten değişti. Köyde sosyalist ilişkiler egemen oldu. Kent ile köy arasındaki önemli farklar ortadan kaldırıldı. Bu yıllarda ülkede tahıl üretimi 2 kat arttı. Bugün tarım, ülke emekçilerine sürekli ve yüksek kaliteli gıda maddeleri, sanayiye de hammade sağlıyor.

Turgut Özal'ın söylediğinin tam tersine, eski Almanya'nın doğal kaynakları bakımından zengin olmayan ve savaştan çok zarar gören bölgesinde kurulan DAC'nin ekonomisi bugün bunalımsız, planlı, dengeli gelişmesini sürdürüyor. 1970-1983 yılları arasında emekçilerin reel gelirleri 1,8 kat arttı. 6 milyon emekçiye yeni modern konut sağlandı ve 1990 yılına kadar herkese gereksindiği konforlu bir konut sağlanacak ve konut sorunu bu ülkede sosyal bir sorun olmaktan çıkacak. Sömürünün, işsizliğin, yoksulluğun tarihe karıştığı, herkese iş sağlandığı, herkesin sosyal güvence altında olduğu, sosyalist demokrasinin güçlendiği, kültür ve bilimin herkese ulaştığı ve hızla geliştiği bu ülkede tüm emekçiler yarına güvenle bakıyorlar.

Özal'ın söylediğinin tam tersine FAC kapitalizmi bunalımlar içinde kıvranıyor, bu ülkede büyüme hızı yıllardır yerinde sayıyor, işsiz sayısı, pahalılık sürekli artıyor. Yalnız işsizliğin ve sosyal hakların giderek yokedilmesinin değil, aynı zamanda bu ülke topraklarına yerleştirilen ABD roketlerinin tehditi altında yaşayan emekçiler yarına elbette güvenle bakamıyorlar.

DAC, kurulduğu günden bu yana ardıcıl olarak barış politikası izliyor. ABD emperyalizminin en saldırgan militarist çevrelerinin ve onların NATO'lu bağlaşıklarının insanlığı nükleer felaketin eşiğine getirdikleri günümüzde, DAC barışın korunması, Orta Avrupa'nın nükleer ve kimyasal silahlardan arındırılmış bölge haline getirilmesi, Alman topraklarından bir daha savaş çıkmaması için elinden geleni yapıyor.

ASBP MK Genel Sekreteri ve DAC Devlet Konseyi Başkanı E.Honecker 19 Ağustos günlü demecinde şunları dile getirdi: "DAC'nin 35 yıllık varlığı, aynı zamanda hem iyi hem zor günlerin dostu Sovyetler Birliği'yle 35 yıllık en yakın dostluk demektir. Bu dostluk bizim için yaşamsal önemdedir. Geçen bu 35 yılda bu dostluk sürekli gelişti ve sarsılmaz hale geldi... 35 yıl önce DAC'nin kuruluşu ve işçi ve köylülerin bu sosyalist devletinin Sovyetler Birliği'yle güçlü birlik içinde ve sosyalist ülkeler topluluğunun kopmaz bir parçası olarak başarıyla gelişmesi, intikamcılığa indirilen belirleyici, tarihsel darbe oldu. DAC'ndeki sosyalizm yok edilemez".

BBKP'nin TKP ile dayanışması

Büyük Britanya Komünist Partisi 10 Eylül 1984 günü Londra'da TKP ile bir dayanışma toplantısı düzenledi. TKP'nin kuruluşunun 64. yıldönümü nedeniyle düzenlenen toplantı Karl Marks Kütüphanesinde yapıldı. Türkiye işçi sınıfının, barış ve demokrasi güçlerinin 12 Eylül devirmesinin 4. yılında en güç koşullar altında sürdürdükleri savaşıma uluslararası dayanışmanın dile getirildiği toplantıya Büyük Britanya Komünist Partisi Politik Komite üyesi ve Uluslararası İlişkiler sorumlusu Gerry Pocock ve TKP temsilcisinin yanısıra bir dizi kardeş komünist partisinin Londra temsilcisi de katıldı.

G.Pocock yoldaş toplantıda yaptığı konuşmada partisinin TKP ile dayanışmasını dile getirdi ve Thatcher hükümetinin Türkiye'deki diktatörlüğe sağladığı desteği eleştirdi. "Türkiye'deki rejimin sağladığı sözde istikrarı övenler var. Ama Türkiye'nin rolü antisovyet üslerin sosyalist ülkelere, kurtuluş hareketine karşı ittifakların kurulmasının, tüm bölgede NATO'nun bekçiliğini yapmanın bir parçasıdır. Kuzey Kıbrıs'daki sözümona bağımsız devlet ilanı da NATO'nun güvenliği stratejisiyle uyum içindedir. Britanya hükümetinin Türkiye'deki cuntaya destek verme politikasını kökten değiştirmek için savaşım önümüzde duran önemli bir görevdir" dedi.

Daha sonra G.Pocock yoldaşın "En sert ve illegal savaşımdan geçmiş, ama yokedilememiş ve yokedilemeyecek olan TKP'nin bir temsilcisi" olarak tanıttığı yoldaş konuşmasında, TKP'nin ve Türkiye işçi sınıfının savaşımını anlattı ve "Londra ve Ankara hükümetleri arasında iki halkın zararına gelişen askersel-politik ilişkiler karşısında, iki halkın barışçı çıkarları için iki parti arasındaki işbirliğinin taşıdığı önemi" vurguladı.

Toplantıdan sonra BBKP ile TKP temsilcileri arasında yapılan görüşmede, iki parti arasındaki işbirliğinin daha da geliştirilmesi üzerinde duruldu. Ayrıca Morning Star gazetesi TKP temsilcisi ile bir röportaj yaptı.

TKP'den Haberler

● TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın TKP'nin 64. kuruluş yıldönümü nedeniyle 10 Eylül günü "TKP'nin Sesi" radyosundan yaptığı konuşma İstanbul'da bir broşür olarak basılarak dağıtıldı.

● Prag'da 40 dilde yayınlanan Komünist ve işçi partilerinin teori ve enformasyon dergisi Barış ve Sosyalizm Sorunları -Yeni Çağ 'ın Ekim 1984 sayısında TKP Merkez Komitesi Politik Büro üyesi Hikmet Erkut'un "Sol güçlerin birliği yolunda ilk adımlar"başlıklı yazısı yer aldı.

● 9 Eylül günü Fransa'da ölen yurtsever sinama sanatçısı Yılmaz Güney'in cenazesine, TKP Merkez Komitesi bir çelenk gönderdi.

● İsveç'te TKP'nin 64. kuruluş yıldönümü nedeniyle bir broşür basıldı. "TKP 64 Yaşında" başlığını taşıyan broşür 28 sayfadan oluşuyor.

● Eylül ayında, Paris'te yapılan Fransız Komünist Partisi Merkez Organı günlük "L' Humanite" gazetesinin şenliğinde TKP Merkez Organı Atılım da yer aldı.

LENİN KÖŞESİ

Leninci Disiplin

"Bize bir devrimciler örgütü verin, Rusya'nın altını üstüne getirelim". Bu sözlerin sahibi Lenin, proletaryaya yalnız Rusya'da değil, tüm dünyada yeni bir çağı başlatan devrimde öncülük görevi yapacak partiyi yarattı. Marks ve Engels'in attığı temellerden kalkarak yeni tipten proletarya partisi öğretisini ortaya koyan Lenin'in "iktidar için savaşımda proletaryanın örgütten başka silahı yoktur" sözleri, öncü partinin tarihsel misyonunun özlü ifadesi oldu.

Açıktır ki, komünist partisi öncülük rolünü ancak tek bir örgütlü bütün olarak davrandığında yerine getirebilir. "Parti sınıfın politik bakımdan bilinçli en ileri kesimidir, onun öncüsüdür. Bu öncünün gücü, sayısının on katı, yüz katıdır, yüz katından da fazladır.

Bu olanaklı mıdır? Yüzlerin gücü binlerin gücünden daha fazla olabilir mi? Olabilir! Yüzler örgütlü olduğunda bu olur.

Örgüt gücü on kat artırır"(Toplu Yapıtlar, İng., c.19 , s.406)

Demokratik merkeziyetçilik ilkesi, partinin birliğini ve böylece öne koyduğu amaçlarına ulaşmada ona gerekli gücü sağlayan temel örgütsel ilkedir. Demokratik merkeziyetçi işleyiş, partide kollektif bir iradenin ve disiplinin temelini oluşturur. Gerçek birlik yalnız ideolojik değil, aynı zamanda örgütsel birlik demektir. "Yalnız ideolojik, taktik alandaki birlik tek başına yeterli değildir" diyordu Lenin, "bunlar örgütlenmenin maddi birliği ile desteklenmelidir".

Parti disiplini bürokratik ya da mekanik değil, bilinçli bir disiplindir. Lenin'e göre, partide disiplin, eylem birliği, tartışma ve eleştiri özgürlüğüdür. Tüm parti üyeleri tartışmalara ve kararların alınmasına katılırlar. Ondan sonra, tüm parti tek bir bütün olarak harekete geçer. "Yetkili organlar karar aldıktan sonra tümümüz, parti üyeleri olarak tek bir insan gibi hareket etmeliyiz" (Agy ,c.11, s.323).

Parti yaşamının vazgeçilmez normlarından biri, sözlerle işin, kararlarla pratiğin birliğidir. Disiplin burada anlamını bulur ve hangi sorumluluk düzeyinde olursa olsun tüm parti üyeleri için geçerlidir.

Lenin, her devrimcinin başucu kitabı olması gereken "Sol komünizm" yapıtında "Proletaryanın devrimci partisinin disiplini nasıl korunur? Bu nasıl sınanır? Nasıl güçlendirilir?" sorularının yanıtını da şöyle verir: "Birincisi, proletaryanın öncüsünün bilinci, kendini devrime adamışlığı, direngenliği, özverisi ve kahramanlığı ile. İkincisi, en geniş emekçi yığınlarıyla -her şeyden önce proletaryayla, ama aynı zamanda proleter olmayan yığınlarla da bağlanma, onlara yaklaşma, hatta bir yere kadar onlarla kaynaşma yeteneği ile. Üçüncüsü, en geniş yığınların bunların doğruluğuna kendi deneyleri temelinde inanmaları koşuluyla- öncünün güttüğü politikanın doğruluğu, politik strateji ve taktiğinin doğruluğu ile."(Agy, c.31, s.24)

Gençliğin savaşımını yükseltmek için!

• Serpil YALIM

Aralık 1983; İTÜ öğrencileri YÖK'ün ve Üniversite yönetiminin antidemokratik sınıf geçme ve vize uygulamalarına karşı başarılı bir imza kampanyası gerçekleştirdiler.

Mart 1984; ODTÜ'de artan yemek fiyatlarını protesto için öğrenciler üç günlük bir yemek boykotu yaptılar.

Mart 1984; Hürriyet-i Ebediye yurdu öğrencileri, yükselen yemek fiyatlarını, sıcak su, banyo sorunlarını, idarenin disiplin adı altında uyguladığı militarist baskıları protesto ettiler. Yemek ve kantin boykotu eylemleri, Nisan ayında Çemberlitaş kız yurdunda, Mayıs ayında da Abdi İpekçi öğrenci yurdunda yinelendi.

Bunlar, 1983-1984 öğrenim yılında yüksek okul öğrencilerinin akademik, demokratik hakları için yaptıkları eylemlerin yalnızca birkaç örneği.

Üniversite ve yüksek okullar yeni öğrenim yılına girerken, geçtiğimiz dönem öğrencilerin en geniş kesiminin katılımıyla gerçekleşen eylemlerin temelini oluşturan akademik sorunların hâlâ çözümlenmediğini ve üstelik bunlara yenilerinin eklendiğini görüyoruz. Başlayan 1984-1985 öğrenim yılında üniversite ve yüksek okul gençliğinin önünde öğretimin paralı olmasından, barınma ve beslenmeye, yetersiz, çağdışı eğitime kadar uzanan kabarık bir sorunlar listesi duruyor.

Örneğin, YÖK'ün Evren'den icazetli başkanı Doğramacı "Eğitimde fırsat eşitliği için paralı eğitim" diyerek, yüksek okullarda paralı eğitim uygulamasını bu öğrenim yılında başlattı. Bu uygulama zaten varolan eşitsizliği daha da artırdı. Emekçi ailelerden gelen birçok öğrenci güç durumda kaldı. Devletin öğrencilere satmak istediği eğitimde bilimden söz etmek ise olanaklı değil. Bu, ülke gerçeklerinden uzak, çağdışı, bilim dışı, gerici, faşist şovenist bir eğitimdir; eğitim değil, robotlaştırma çabasıdır.

YÖK'ün vize, sınav ve yönetmelik sistemlerinde yaptığı değişiklikler çok sayıda öğrencinin kayıtlarının silinmesine, ya da yıl kayıplarına neden oluyor. Öte yandan yüksek öğrenim kurumlarında belirli bir sürede okulu bitirme koşulu da, Türkiye koşullarında bin bir güçlüğü göğüsleyerek öğrenimlerini sürdürmeye çalışan gençleri güç durumda bırakıyor.

Milli Eğitim, Gençlik ve Spor Bakanı Dinçerler bile yaptığı bir açıklamada bu yıl yurtlara baş vuran en az 70 bin öğrencinin açıkta kalacağını itiraf etmek zorunda kaldı (Günaydın, 29 Ağustos 1984). Gerçekte bu sayı çok daha kabarıktır.Bir beslenme uzmanı, Doç. Dr. Perihan Arslan, yüksek öğrenim çağındaki bir öğrencinin yeterli gıda alabilmesi için beslenme giderinin ayda en az 12 bin lira olması gerektiğini belirtiyor (Milli Gazete, 1 Eylül 1984). Oysa öğrencilerin Kredi ve Yurtlar Kurumundan aldıkları kredi ayda yalnızca 3300 lira!

Evren-Özal diktatörlüğünün ve YÖK'ün yüksek öğrenim gençliğinin akademik ve demokratik haklarına saldırısı ayrımsız her kesimden, her politik görüşten genci hedef almaktadır. Bu durum en geniş gençlik kesimlerinin birliğini olanaklı kılıyor. Protesto eylemlerinin, çıkışların temelini oluşturuyor. Açıktır ki, bugün akademik ve demokratik hakları temel alan eylemlerin, protesto ve gösterilerin her biri, öğrenci gençliğin bu rejimin içyüzünü kavramasına yardımcı olacaktır. Gençliğin bu temeldeki yığınsal çıkışlarının, antifaşist, antiemperyalist bir savaşıma yükselmesinin olanaklı olduğunu faşist diktatörlük çok iyi bilmektedir. Çünkü, paralı eğitime karşı çıkan gençler, bu eylemler içinde ulusal gelirin aslan payını Amerikan silah tekellerine akıtan hükümetin, İMF güdümlü ekonomik politikasına karşı yönelecektir. Sınav sistemlerine, öğretim görevlisi, öğrenci kıyımına, faşist uygulamalara karşı çıkan gençler, YÖK'e, dolayısıyla YÖK gibi antidemokratik bir kuruluşu üniversitelerin başına getiren, üniversiteleri kışlaya çeviren cuntaya, onun baskılarına karşı yönelecektir. Bugün gençliğin akademik sorunlar çevresindeki geniş birliğini sağlamaya çalışan ilerici, sol görüşlü gençler, ona bu eylemler içinde bu gerçekleri daha somut göstereceklerdir.Solun üniversitelerdeki birliği, en geniş öğrenci kesimlerin birliğinin çekirdeği olacaktır.

Bunlar sağlandığı ölçüde, gençlik, faşist diktatörlüğe ve ABD emperyalizminin maceracı planlarına karşı, barış ve ulusal demokrasi için halk hareketinin dinamik ve yığınsal bir kolu olma görevini yerine getirecektir.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!

Yazışma adresimiz:
BOX 16 367 S 103 27
Stockholm-İSVEÇ

Muhabirlerimiz bildiriyor...

Kürdistan'da terör sürüyor

Zafer Civan-Batman

Tüm Türkiye Kürdistanı'nda askeri birliklerin operasyonları sürerken, Batman'da da işçiler ve halk üzerinde faşist diktatörlüğün baskısı günden güne artarak sürüyor. 7 Eylül günü, Şıkeftan (Raman) köyünde 16 yaşlarında bir çoban militarist güçler tarafından katledildi. Koyunlarını otlatmakta olan genç çoban, askeri komandolar tarafından yere yatırılarak,üzerine sıkılan kurşunlarla öldürüldü. Ailesi ve yakınları da baskılar ve estirilen terör yüzünden ses çıkaramadılar.

Faşist diktatörlüğe bağlı güçler ,halk üzerinde terör estirmek ve baskıları artırmak için olaylar tezgahlıyorlar. Batman'da,rafinerideki ve şehir içindeki karakollardan,akşam karanlığında sürekli havaya ateş ediliyor,kurşun sıkılıyor.

Tüm bunlar nedir? Terör değilmidir?

Çok değerli "TKP'nin Sesi" Radyosu yayıncıları,

Ben siirt ilinde askerim. 24 Ağustos günlü TKP MK bildirisini radyonuzdan dinledim. Bugün Türkiye'de holdingçi basın, TRT, halka hiçbir doğru haberi iletmiyor. Size ilk kez mektup yazıyorum. "TKP'nin Sesi" Radyosu aracılığıyla, herkes, Doğu'da yoksul, çileli Kürt halkına nasıl baskı, işkence yapıldığını duysun istiyorum.

Özellikle Diyarbakır, Kayseri ve öteki bölgelerden getirilen komando birlikleri, Batman'ın Başpınar ve Çay mahallesinde olduğu gibi, her yerde en küçük bahane ile tüm insanları dipçikliyor, çocuğundan yaşlısına kadar herkese eziyet, işkence ediyor. Kürt halkı, faşist diktatörlüğe ve özellikle de onun komando birliklerine derin bir nefret duyuyor. Komandoların uyguladıkları zulüm anlatılacak gibi değil.

Ben Batılı bir köy çocuğuyum. Tüm bu zulümleri Halkın Kürsü'sünden halkımıza duyurmanızı bekliyorum.

Bir asker-Siirt

DAYANIŞMAMIZDAN KORKUYORLAR

K.P.Ö.-İstanbul

Arı Bisküvi işçileri direnişlerini sürdürmede kararlılar. İsmail Topkar tarafından sözde işçilerin haklarını koruması için tutulan Avukat Necati Kurtoğlu da işçileri sattı. Her işçiden vekalet ücreti olarak ortalama 6 bin lira alan bu adam, üç mahkemeye girmeyerek iflas masasında işçi alacaklarının listeden düşmesine neden oldu. Şimdi yeni kurulan Arılar Gıda Sanayi'nde bu sözde avukat Kurtoğlu'nun da hissesi var. Bu adam şimdi işçilerin karşısına patron olarak çıkıyor.

Ama Arı işçileri direniyor. Ve yalnız da değiller. Fabrikanın önünden geçen çevre fabrikaların işçileri karınca kararınca dayanışmalarını sürdürüyorlar. Hem haklı kavgalarında desteklerini belirtiyor, hem de çay, sigara, şeker ve erzak dayanışmalarını sürdürüyorlar. Böyle bir günde Arı işçilerinin yanında olduklarını gösteren Roche İlaç Fabrikası işçileri,aralarında dayanışma topladılar. Ancak işçilerin birliğinden,dayanışmasından korkan bir patron muhbirinin dayanışmayı ihbar etmesi üzerine fabrikaya gelen polis toplanan paraya el koydu. Ancak bu baskılar işçilerin dayanışma ruhunu daha da yükseltiyor. Çevre fabrikalar sınıf kardeşleriyle dayanışmalarını sürdürüyorlar.

NEYİN DERSİNİ VERECEKLER

Mayıs Tan-İstanbul

Bundan sonra üniversitelerde okutulan Atatürk İlkeleri ve İnkilâp Tarihi derslerini kurmay subaylar verecek. Bu karar Genel Kurmay'ın 27.12. 1983 gün ve 0530-2-83/Ak. Ok. Ş (Yüks.-Öğrt.) 815 sayılı yazısı ile YÖK'e bildirilmiştir. Arkasından 30.12.1983 tarih ve 12345 sayılı ve YÖK Başkan Vekili Tahsin Özgüç imzalı yazı da üniversitelere gönderilmiştir. "Çok acele" işaretli yazılarda "Atatürk İlkeleri ve İnkilâp Tarihi dersleri vermek üzere kurmay subayların görevlendirileceği... ihtiyacın bildirilmesi" istenmektedir.

Diktatörlük faşist ideolojiyi gençlik içinde yaymak için Kemalizm'e sarılıyor. Yukarıda açıklanan karar, Atatürkçülüğü benimsetme adına verilen derslerin üniversiteleri militaristleştirmek için bir araç olarak kullanılacağını kanıtlıyor. Faşist cunta,bu konuda üniversite kadrosundaki öğretim üyelerini yeterli bulmuyor. Kendi militarist subaylarını, faşist ideolojiyi yaymanın en sadık unsurları olarak görüyor. Bu durumda bile, faşist ideolojinin ve militarizmin üniversitelere daha fazla yerleşmesinin önüne geçmek için ideolojik savaşımı ve direnişleri yükseltmek görevi düşüyor.

BİLDİRİLER

F.Güven–İzmir

İzmir'de 10 Eylül TKP'nin kuruluş yıldönümüne ilişkin bir bildiri geniş ölçüde dağıtıldı. Ayrıca, 1 Eylül Dünya Barış Günü, 30 Ağustos büyük taaruz ve 9 Eylül İzmir'in kurtuluşu, 12 Eylül 1980 devirmesinin 4. yılı konularına ilişkin ayrı ayrı bildiriler,elden ve sinemalarda topluca dağıtıldı. Yine, "Değerli bilim adamları,yazarlar , sanatçılar, demokrasi isteyen aydın yurttaşlar", "Kıdem tazminatlarından ellerinizi çekin!" ve "SODEP, DYP ve RP üye ve yöneticilerine" başlıklarını taşıyan üç ayrı bildiri de geniş ölçüde posta yoluyla yayıldı.

YILDIRAMAZLAR

İnce Memed-Mersin

Çukurova Holding'e bağlı ÇİMSATAŞ (Çukurova İnşaat Makina Sanayi) fabrikasında işçiler, geçtiğimiz Haziran ayında, altı aydır birikmiş aylıklarını almak için yemek boykotuna gitmişlerdi. Direnerek haklarını koparıp alan işçiler daha sonra polisin azgın saldırıları ile karşılaştılar. Önce bir kaç işçi arkadaşı götürdüler. Onlardan haber almaya çalışırken ardından başka işçileri de götürdüler. Şimdi,otuza yakın arkadaş poliste, sürekli dayak ve işkence altında. Bu,bir aydır böyle Faşist diktatörlüğün patronlarla el ele bu saldırısı işçileri yıldıramayacaktır. Ancak birleşerek ve direnerek haklarımızı alırız, arkadaşlarımızı kurtarırız.

KÖYLÜLERİN BOYKOTU

L.Gani-Kocaeli

Gebze köylerinin temel geçim kaynağını sütçülük oluşturmaktadır. Köylüler,binbir güçlüklerle sahip oldukları hayvanlarından elde ettikleri sütlerini köylerine gelen tüccarlara satarlar. Karşılığında tüccarlar üretici köylülere yem ve para verirler. Bugüne kadar tüccarlar birlik içindeydiler. Ağızlarından tek bir fiyat çıkıyor ve bunu köylüye dayatıyorlardı. Ayrıca tüccarlar süte karşılık verdikleri yemlere fahiş fiyatlar biçiyorlardı. Bu çifte dayatmadan köylü hoşnutsuzdu. Aralarında "Ne olacak bunun sonu?" diye konuşmaya başlamışlardı. Bir kısmı "Biz de birlik olmalıyız, birlikten kuvvet doğar" diyordu. "İstediğimiz fiyatı vermezlerse biz de süt vermeyiz" diyorlardı. Bu öneri tartışılmaya başlandı. İlerici, namuslu insanlar inatla bu işin olabileceğini anlattılar, örnekler gösterdiler. Birşeyler yapılmalıydı,yoksa bu durum daha da kötüleşerek sürecekti. Sonunda merkez ve civar köyler,düşük fiyattan süt vermeme kararı aldılar ve bu kararı uygulamaya soktular. Tüccarlar bir anda şaşırdılar. Ne oluyor, eski köye yeni adetler mi geliyordu? Bu işte bir çapanoğlu vardı. Fiyatları yükseltmek zorunda kaldılar ama bir yandan da boş durmadılar. Köylünün birliğini bozmak için farklı fiyat politikası izlemeye girişirken bir yandan da sıkıyönetime gittiler. Bazı köylülerin ifadeleleri alınmaya başlandı. Ama boykot sonucu başarılı olmanın heyecan dalgası tüm köyleri sarmıştı. Üretici köylülerin güçlü bir sütçülük kooperatifinin kurulması fikri gittikçe güç kazandı. Bu arada, fiyatlar gerilemişti. İlk boykotun kendilerine getirdiklerinin bilincine varmış olan köylüler tekrar üç günlük boykot kararı alarak sütleri teslim etmediler. Fiyatları tekrar yükselttiler. Birlikten kuvvet doğar sözü köylülerin bilincinde yer etmişti artık.

SSK'NIN DURUMU

A.Z. Doğru-Aydın

SSK'nın amacı sözde işçilerin, emekçilerin geleceğini güvence altına almak. Çalışma yıllarında ve daha sonrasında hastalığına deva bulmak, sağlık hizmeti sunmak.

Doktorlar sözleşmeli; işçinin, emekçinin alınterinden kesilen primlerle maaş alıyorlar. Ama hastalanan bir emekçi, en az 5 saatini kuyruklarda bekleyerek geçiriyor. Sırası gelince de hiç bir ciddi muayeneye tabi tutulmadan,

Arkası 6. sayfada

"Direnirsek yıkamazlar!"

● Nesrin TAŞOVA

Kuştepe Benek sokak 2 numaralı gecekonduda oturan 10 kişilik Özdoğan ailesi, sel yüzünden 40 metrelik bir yamaçta asılı kalan, her an çöktü çökecek haldeki gecekondularında oturmaya devam ediyor. Ve Bayındırlık ve İskan Bakanı Sefa Giray, Türkiye'de konut açığı olmadığını söylüyor. Bakan, " 1,5 milyon konut açığı var deniyor. Bunlar sokakta mı kalıyor? Açıkta mı kalmış? Herkesin başını sokacak bir konutu var" diyor.

Özal hükümetinin utanmazlığı bu kadarla kalsa iyi ! Onlar şimdi bu "konut"ları da yıkmaya hazırlanıyorlar. Yerel seçim öncesinde gecekonducunun yıkım korkusunu iyi bilen Özal, yüzbinlerce gecekonducuyu "sizlere tapu dağıtacağız" diyerek aldattı. Oylarını topladıktan sonra da arsızca karşılarına geçip "teknik bürolara para yatırmazsanız tapu yok. Ben kimseyi devletin toprağı üzerinde bedava oturtmam" diyor. "Para vermeyenin evini yıkacağım" diye şantaj yapıyor.

Gecekonducular Özal'ın istediği ve ilerde kademe kademe artacak bu parayı ödemek istemiyorlar. Özal'a elini verenin kolunu kaptırdığını gördüler.Ve şimdi yüzbinlerce gecekondu Özdoğan ailesinin gecekondusu gibi bir yamaçta asılı duruyor. Yıkıldı yıkılacak. Dozerler saldırdı saldıracak. Her an bu kış öncesinde sokakta kalabilirler.

Özal, "devletin arazisinde kimseyi parasız oturtmaz"mış. Bu sözleri duyan, devletin arazisinde oturanların hiç bir şey üretmeyen asalak bir grup insan sanır. Yalnız İstanbul'da gecekonduda oturanların % 75'i emekçidir. Yani tüm maddi değerleri yaratan gerçek üretici güçtür. Vergisiyle devlet bütçesine en önemli katkıyı yapanlardır.Tüm vergilerin yaklaşık üçte ikisini ücretliler verir.

Yeminli bürolara başvurma süresi 8 Eylül'de sona eriyordu. Gecekonducunun tüm tehditlere karşın başvurmamakta direndiğini gören Özal, süreyi 30 Eylül'e kadar uzatmak zorunda kaldı. Vatandaşı etkilemek için de "Anket yaptık. Çoğunluk başvurmuş. Kalanlar da bu süre içinde mutlaka başvuracaktır" diyor. Oysa şimdiye kadar başvuru yapanlar kıyı kentlerindeki kaçak villa sahipleri, az malzemeyle yıkılma tehlikesi taşıyan apartman diken müteahhitlerdir. Gecekondulardan başvuranların oranı Eylül başında % 4'ü bile bulamamıştı. Gecekonducular, başvuru süresinin azaldığını, gecekondularının yıkılacağını hatırlatan gazetecilere, "Yıkarlarsa biz de yenisini yaparız. Başka çaremiz yok" diyorlar.

30 Eylül'den sonra yıkım kapsamına giren 500 bin gecekondu var. İzmir Belediye Başkanı Özfatura şöyle diyor: "İzmir'de yıkım kapsamına giren 60 bin gecekondunun yıkılması kolay değildir. Sosyal patlama olur".

İzmir'de Karşıyaka'daki gecekonducuların savaşımı, bu ANAP'lı Belediye başkanına belli ki boyunun ölçüsünü göstermiş! Şimdi ANAP hükümetinin asıl amacı, yıkma tehditiyle gecekonducudan taksit taksit para sızdırmaktır. Gecekonducunun kendi malını kendisine satmaktır. Özal hükümeti buldozerlerle kapıya dayanmış "Ya paranı, ya evini" demektedir.

Eğer gecekondu halkı birleşirse, dozerlerin karşısına hep birlikte çıkarsa gecekonduları yıkamazlar. Gecekondu halkı direngendir. Yıllardan beri evini yıkmaya gelen dozerlerin karşısına dikilmiştir. Şimdi on değil, yüz değil,yüzbinlerce gecekonducu var direnecek. Yeter ki birlik sağlanabilsin, yeter ki her gecekondu semti bu şehir eşkiyalarına karşı geçilmez bir kale olsun!

Şimdi tüm muhalefet partileri, meslek kuruluşları, üyelerinin büyük çoğunluğu gecekondularda yaşayan sendikalar gecekondu halkına yönelik bu soygun ve yıkım planına karşı durmalıdır, gecekonducuları aktif desteklemelidir. Komünistler gecekonducu yurttaşlarımıza şöyle sesleniyorlar: "Direnirsek yıkamazlar"

GÜNÜN GÖREVİ

Başı 2. sayfada

karşın, "Kim bu teröristler, TKP'li mi, PKK'lı mı?" gibi bir soruyu ortaya atabiliyor. Tek bir kanıta bile dayanmadan TKP'yi terörist gibi göstermenin, halkımızın ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımına düşman olanların yöntemi olduğu gerçeğine gözlerini kapatabiliyor.

Gericiliğin TKP'ni, öteki sol güçleri yalıtlama, demokratik güçleri antikomünist şantajlarla geriletme çabalarını boşa çıkarmak için ne yapmalıyız? TKP'ye karşı çıkan, dil uzatan herkese açık savaş mı ilan etmeliyiz? Bu, çocukça bir tutum olurdu ve yalnızca düşmanın ekmeğine yağ sürerdi.

Düşmanın amacı bizim en geniş güçleri birleştirme politikamızı başarısız kılmaktır. Öyleyse, bunun panzehiri bizim bu politikamızı daha etkili, daha başarılı, daha somut uygulamamızdır. Kendi görüşlerimizi yığınlara, demokratik kamuoyuna çok daha net, çok daha açık, güncel durumla çok daha sıkı bağlayarak iletmeliyiz. Yığınlarla çok daha sıkı bağlanmalıyız, bağlaşıklık kurmak istediğimiz güçlere çok daha yapıcı yaklaşmalıyız. "Komünistler benim davamın gerçek sahibidir". Ekmek, barış, özgürlük isteyen her emekçi, her aydın bunu diyebilmelidir, buna ikna olmalıdır. Bunu sağlamalıyız.

Soğukkanlılığımızı koruyacağız. Antikomünist kampanyanın içyüzünü, halkdüşmanı amacını inatla sergileyeceğiz. Bu kampanyanın etkisinde kalan demokrasi güçlerini uyaracağız. İki şey açıktır: Birincisi, bu kampanyanın asıl kaynağı emperyalizm ve faşizmdir. İkincisi, bu kampanyadan etkilenseler de, hatta kimi durumda antikomünist yöntemleri kendi politik amaçları için bir araç olarak kullanmayı deneseler de öteki demokrasi güçlerinin ve onların tabanlarının nesnel çıkarları emperyalizmle ve faşizmle çelişmektedir. Bu nesnel olgu, bizim bu güçlere, gerçeği, "anti-TKP" her saldırının aynı zamanda kendilerini de vurmayı amaçladığını pratikte göstermemize yardım ediyor, edecektir.

Biz kendimize güveniyoruz. Temel ilkelerimizden ödün vermiyoruz. Politikamızın doğruluğunu yaşam içinde görüyoruz. Öteki demokrasi güçlerine yaklaşmaktan bizim korkacak bir şeyimiz yoktur.

Her tür polis saldırısı altında yalnızca örgütsel varlığımızı sürdürmeyi değil, aynı zamanda birlik politikamızı yaşama geçirmeyi, yığınlarla daha sıkı bağlanmayı başarmak, bunu kalıcı bir yetenek haline getirmek-günün görevi budur. Hem korunan, hem politik gelişmeye aktif müdahale eden komünist, örgüt! Hedefimiz budur! Kutlu yoldaşın dediği gibi "Başaracağız, çünkü başarmak zorundayız".

ABD...

Başı 1. sayfada

Şimdi Evren-Özal ikilisinin antiulusal, Amerikancı, kraldan fazla kralcı kişiliği apaçık ortadadır. Ancak burada bir tehlikeyi görmek gerekiyor. Evren-Özal ikilisinin tutumu, yalnızca ulusal onurun çiğnenmesi ve ülkenin Washington karşısında acz içinde kalmasını getirmiyor. Daha da önemlisi dünya çapında bir nükleer savaşa hazırlık yapan Reagan yönetiminin Türkiye'yi askersel serüvenlere sürüklemesi ve çıkarılacak bir nükleer savaşta yokolmayla karşı karşıya bırakması tehlikesinin sürdüğünü de gösteriyor. Bu tehlike gizlenmeye çalışılıyor.

O nedenle TKP MK'nin 17 Eylül 1984 günlü bildirisinde şöyle deniyor:

"Halkımızın ulusal çıkarlarını savunma bilincinin bulandırılmasına sessiz kalmamalıdır. Dikkatinin sahte hedeflere çekilmesine izin verilmemelidir.

"ABD emperyalizmine kölece bağımlılığa son verilmeden ulusal bağımsızlık, ulusal onur korunamaz.

"TKP tüm yurtsever güçleri barış için, ulusal bağımsızlık ve egemenlik için, ABD ile yapılmış olan ikili kölelik anlaşmalarına karşı, Amerikan üslerine karşı tepkilerini daha gür bir sesle yükseltmeye çağırıyor".

SSK...

Başı 5. sayfada

her derde deva ilaçla işbaşı yaptırılıyor. Eğer ola ki hastaneye yatırılırsa, ilgisizlikten, sağlıksız koşullardan, verilen yemeklerin yetersizliğinden iyileşeceği yerde daha da hastalanıyor.

SSK'nın patronlardan milyarlarca lira alacağı var. Fakat ceremesini işçiler çekiyor. Bu duruma karşı çıktığında da karşında polisi buluyorsun. Aydın ve ilçelerinde durum budur. Başka yerlerde farklı olduğunu da sanmıyorum. Birleşip karşı çıkmalıyız.

KURTULMAK...

Başı 1. sayfada

Türk-İş Başkanı Ş.Yılmaz örgütünün başkanlar toplantısında yaptığı konuşmada, "Hükümet ile işverenler işçiye karşı bir cephe oluşturmuşlardır" dedi. Bu saptama,sendikal hareketin bu iktidar altında tek bir amacına bile ulaşamayacağı görüşünün ne denli güç kazandığının bir göstergesidir.

"Yeni bir ekonomik model gereklidir." Bu söz de Odalar Birliği Başkanı M.Yazar'a ait. M.Yazar, 500 fabrikanın durduğunu, sanayicilerin güç durumda olduğunu açıklıyor ve Özal'ın dışsatımcıları destekleme politikasını eleştiriyor. Bu saptamaya, yarın Özal'ın KİT'leri özel sektöre devretme politikasının uygulanmasıyla, bir dizi KİT işletmesinin de duracağı eklenmelidir. M. Yazar'ın eleştirileri, hükümetin ekonomik politikasına karşı yarın çok geniş kesimlerden,çok daha sert tepkilerin yükseleceğinin bir habercisi olarak yorumlanmalıdır. Çünkü değirmen durmak üzeredir.

Bugün, DYP mahkemelerde sürdürülüyor. Bir kaymakam, SODEP Genel Başkanı Menemen'de konuşurken mikrofonunu kestirebiliyor. SODEP'li Bozcaada Belediye Başkanı üzüm üreticilerinin çıkarlarını korumaya kalkıştı diye, şarap fabrikatörlerinin baskısıyla "devlet büyüklerine hakaret" suçlamasıyla gözaltına alınıyor. Dilekçe vermek bile Nazi Almanyası'nda olduğu gibi suç sayılıyor...Bu iktidar altında demokrasiye geçilebilir mi? Şimdi tüm bu vb. gelişmeler karşısında bizden farklı olarak bu soruya "evet" yanıtı verenlerin sıralarında da,ufukta demokrasiye benzer bir şeyin görülmediği daha iyi anlaşılıyor.

Yeni yapılan toplu sözleşmelerin, YHK'nun verdiğinden daha fazla bir hak sağlamadığını gören işçinin, buğdaya verilen 48-49 TL ile borcunu sittin sene ödeyemeyeceğini kavrayan köylünün,maaşlara yapılan zammın son petrol,sigara,şeker zamlarıyla daha cüzdana ulaşmadan eriyip gittiğini gören memurun tepkisi artıyor.

Bunu SODEP Genel Başkanı E.İnönü de dile getirdi, "Halk bizden daha sert muhalefet yapmamızı istiyor" dedi. Ne var ki, E.İnönü "Sert muhalefet yapmıyoruz,çünkü bize iktidarı vermeleri çok zor" diye de ekledi.

Doğrudur,hiçbir parti,hiçbir ulusal,demokratik güç tek başına iktidara gelemez. Biz bunu baştan beri belirtiyoruz. Ama,bu saptamadan nasıl olur da "sert muhalefet yapmamak" gibi, bu halk ve vatan düşmanı iktidarı daha da güçlendirecek bir sonuç çıkarabiliriz? Bizce buradan çıkarılması gereken tek bir sonuç vardır: İktidarı gerçekten alabilecek, halkın demokrasi istemlerine yanıt verebilecek birleşik bir gücün oluşturulması için çaba harcamak!

Bugün Türkiye'de güçlerin karşılıklı yer alımı iyiden iyiye değişmiştir. Dış politikada, iç politikada, ekonomik ve sosyal politikalarda Evren-Özal ikilisinin Amerikancı, holdingçi çizgisine karşı çıkan çok geniş bir güçler yelpazesi olmuştur. Bu güçlerin bu aşamada,bu iktidardan kurtulmak için, yalnızca bu amaçla birbirlerine el uzatmalarının önünde geçerli ne gibi bir engel vardır?

Atılım'ın bu sayısının muhabirler sayfasında küçük bir haber var. Roche işçilerinin olağanüstü güç koşullarda fabrika önünde direnen bir avuç Arı Bisküvi işçisine,polisin baskılarına karşın nasıl örgütlü dayanışma sağladıklarını anlatıyor.Bu işçi dayanışması, Evren-Özal ikilisine karşı olan tüm güçlere örnek olmalıdır. Kimse kendi başına kurtulamaz. Nasıl polis,birleşen işçilerin direncini kırmayı başaramıyorsa, Evren-Özal ikilisi de, o kara anayasalarının kendilerine tanıdığı barbarca terör yürütme hakkını ne denli kullanmaya kalkışırlarsa kalkışsınlar, aynı hedefte birleşecek,birbirine yakınlaşacak,güçlerini birleştirecek ulusal demokratik güçlerin karşısında öyle aciz kalacaktır.

Amerikan emperyalizminin karşısında acz içinde olmak istemiyorsak, bir avuç asalak holdingin yağma ve vurgununa,her alandaki yozlaşma ve çöküşe son vermek istiyorsak,demokrasi istiyorsak,Cumhuriyeti kurtaracaksak birleşmeliyiz. Başka yol yok!

Bizim ülkenin durumuna ilişkin tüm teşhişlerimizi yaşam doğruladı. Bu tedavi önerilerimizin de doğru olduğunu gösteriyor. Komünistlerin, solun görüşlerini dikkate almak bugün artık ulusal çapta bir ihtiyaçtır. Bu her geçen gün daha iyi anlaşılacaktır.

TÜRK-İŞ...

Başı 1. sayfada

sunan 20'yi aşkın sendikanın da istemidir. Son altı aylık deney, bu rejim altında özgür toplu sözleşme yapılamayacağını kanıtlamıştır.

İşçilerin karşısında duran cephenin, aynı zamanda geniş köy emekçilerinin, küçük üretcilerin, esnaf ve zanaatkarların, aydınların, sanayicilerin kısaca tüm ulusal güçlerin karşısında olduğunu da görmek gerekiyor. Türk-İş'in işçi sınıfının yanısıra, işbirlikçi oligarşinin egemenliğinden zarar gören tüm ulusal güçlerin de istemlerine kulak vermek zorunda olduğu ortaya çıkıyor. Bugün işçi, emekçi düşmanı cephenin yıkılması için, İMF'nin haciz memurlarından oluşan ve bir avuç işbirlikçinin çıkarını koruyan bu vatan düşmanı hükümetin karşısına, ulusal çıkarları savunan güçlerin birleşip bir cephe olarak dikilmesi gerektiği daha açık görülüyor.

ULUSAL ÇAPTA...

Başı 8. sayfada

getirmek için yetersiz olacağını da söyledi. Ama ekonominin çökmesini önlemeyi amaçlayan böyle bir politika yalnız işçi ve emekçi sınıfların değil, ekonomik eylemini ülke topraklarına bağlamış sanayicilerin de çıkarınadır. Solun görüşlerine kulak vermek bugün ulusal çapta bir ihtiyaç durumuna gelmiştir.

YIĞINLARLA...

Başı 2. sayfada

Kendi örgütümüze baktığımızda şunu görüyoruz. Parti örgütümüzdeki bir çok yoldaş başlangıçta zorluklarla karşılaşmış olsalar bile, bu konuda giderek yükselen bir eğri izliyorlar. Bunun yanısıra, bazı yoldaşlar alçalıp yükselen bir çizgi izlerken, bazıları ise yerinde sayıyorlar. Yoldaşlarımızın yazışmada böylesi değişik çizgiler göstermesinde belirleyici olan etmen nedir ? Kadroların öğrenim durumları, sınıfsal kökenleri mi? Yoksa daha başka bir etmen midir bu konuda belirleyici olan?

Kadroların öğrenim durumlarını ele alalım. Haber, yazı konularında partiyle yazışmada, öğrenim durumunun etkisinin olmadığı söylenemez. Ama yoldaşlarımız arasında yaptığımız incelemelerde, öğrenim durumu iyi olan bazı yoldaşların bu konuda gözle görülür bir adım atamadıkları halde,öğrenim düzeyi düşük olan bir çok yoldaşın partiyle yazışmada olumlu adımlar attıkları görülmüştür. Öyleyse öğrenim durumu, partiyle yazışmada bir etmen olmakla birlikte, belirleyici olmaktan uzaktır.

Kadroların sınıfsal kökenini ve teorik düzeyini ele alalım. Yazışmada partilinin aydın kökenli olması, teorik düzeyinin yüksekliği ona belli bir avantaj sağlamaktadır. Ne ki, bir çok parti üyesi bu avantaja sahipken, bekleneni verememekte, oysa bir çok işçi yoldaş ya da Marksizm-Leninizm'i şimdilik en genel hatlarıyla özümsemiş yoldaşlarımız tutarlı bir çizgi izleyegelmektedir. Ancak, genel olarak ele aldığımızda, sınıfsal konum ve teorik düzeyin etkili bir öğe olmakla birlikte, belirleyici etmen olmadığını görüyoruz.

Nedir öyleyse partiyle yazışmada belirleyici olan? Düzenli yazışmayı rayına oturtan yoldaşlar sıkı bir incelemeden geçirildiğinde, bu durumdaki yoldaşların öğrenim durumları, sınıfsal kökenleri ve teorik düzeyleri çok farklı olduğu halde, tümünün de yığınlar içinde sabırla, özveriyle disiplinli bir çalışma yürüten yoldaşlar olduğu ortaya çıkıyor. Bu yoldaşlar, tümüyle, kendi içine kapanmayan, mahallede, fabrikada, köyde, büroda, okulda yığın bağlarını sürekli geliştiren yoldaşlardır. Yani yığınlarla sıcak ilişki kuran, kurmakla kalmayıp bunu sürekli olarak geliştiren yoldaşlar, partiyle yazışmada da düzenli bir çizgi izleyen yoldaşlardır. Tüm bu değerlendirmeler sonucunda , partiyle yazışmada belirleyici olanın yığın bağları, yığınlarla ilişki olduğu ortaya çıkmaktadır.

Yarışmanın başlangıcından 6 ay sonra, "Ne yazacağımı bilemiyorum" demek, "Yığınlara nasıl yanaşacağımı bilemiyorum" demekle eş anlamlıdır. "Yazmakta, konu bulmakta zorluk çekiyorum" demek, "Yığınlarla bir arada olmakta zorlanıyorum" demekle eş anlamlıdır.

Eğer partiyle düzenli olarak yazışmak istiyorsak, öncelikle yığınların içinde olmalıyız. Yığınlarla bağlarımızı sürekli geliştirmeliyiz.

ULUSAL ÇAPTA BİR İHTİYAÇ

● Doğan DİNÇ

Enflasyon artış hızı yeniden tırmanışa geçti. Geçmişte işçilerin ücret artışlarına yüklenen suç, şimdi artık ortada ateşten bir top olarak duruyor. Yeni yılda dolar 500 Türk Lirasına ancak alınabilecek. Dış borçlar doların yükselişi ile paralel artıyor. Dışsatım, sürdürülen propagandanın tersine yatırımlarla, büyümeyle beslenmediği için tıkanma duraklama noktasına yaklaşıyor. Sanayiciler ancak çok yüksek faizlerle kredi bulabiliyorlar. Küçük, orta boy sanayiciler banka kredisi sözünü sözlüklerinden çoktan çıkardılar. Karşı çıkışlar mırıldanmalardan meydan okumaya dönüşmeye başladı. Bunlara en iyi örnek kuşkusuz Odalar Birliği Başkanı Mehmet Yazar'ın karşı çıkışıdır.

Kutlu yoldaşın TKP'nin 64. kuruluş yıldönümü konuşmasında "Derin bunalım altında olan ekonomi, geçmişte yeniden üretim süreci sürekli tıkanıklıklarla karşılaşsa bile, yaşamını sürdürebiliyordu. Şimdi ise bu neredeyse olanaksız duruma geliyor. Bu felç olma halidir, kaostur, toptan çöküştür" saptamasını yaptığı günlerde M. Yazar, Odalar Birliği'nin Eskişehir'de düzenlenen Ekonomik Kurul toplantısında: "Yeni bir ekonomik politika oluşturmanın zamanı gelmiştir" ve "İşçi kesimi dahil her kesim görüşlerini ortaya koymalıdır" dedi

Yazar, hem Özal'ın arada kendisine yönelttiği "Politika yapma!" tehdidine karşılık bir ölçüde demokrasi istiyor, hem de ekonomik politikayı orasından burasından çekiştirmekle yetinmeyip "yeni bir ekonomik politika" diye öne çıkıyor. M.Yazar'ın çıkış noktası devletin dışsatımcılara sağladığı ve 1 trilyon 500 milyara varan subvansiyonların bir bölümünün sanayicilere verilmesini istemektir.

İşçi sınıfı, komünistler, öteki sol güçler, M.Yazar ve örgütü dün 24 Ocak politikasını hararetle desteklerken de bugün olduğu gibi bu politikaya karşıydılar.

Kuşkusuz Odalar Birliği Başkanı ile yeni bir ekonomik politika konusunda ve böyle bir ekonomik politikanın uygulanabileceği koşulların yaratılması konusunda amaç ve görüşlerimiz çok farklıdır. Şimdi önemli olan, saptanması gereken, Özal'ın ekonomik politikasının önemli desteklerini yitirmeye başlamasıdır. Ama öte yandan, bugün geniş yığınlar ve farklı politik güçler ekonomik politikanın değiştirilmesi ve Özal hükümetinin erkten uzaklaştırılması konusunda görüş birliğine varmaya başlıyorlar. Ekonomik bunalıma son vermek için çok sayıda formül geliştirilmesinin, ekonomik konuların bugün yoğun bir tartışmaya konu olmasının başlıca nedeni de budur. Yararlı bir çabadır bu. Ama ancak eğer ekonomik çöküşü önlemek ve ekonomik bunalımın yükünü en geniş yığınların üzerinden kaldırmak amacına yöneliyorsak. Bu toptan çöküşe, kaosa halk için cehenneme dönmeye başlayan bu ekonomik bunalıma, Evren-Özal çetesinin ekonomide ve başka alanlarda yaptıkları ağır tahribata, ancak böyle bir yaklaşımla son verilebilir. Alternatif bir politika arayan güçler, saldırılarını çeteye, çetenin arkasındaki güce, çetenin politikasından yararlanan, palazlanan kesimlere yöneltmelidirler.

Kutlu yoldaş böyle bir politikanın ipuçlarını, temellerini, ilkelerini partimizin 64. kuruluş yıldönümü konuşmasında gösterdi. Şöyle dedi: "Alternatif bir politika oluşturma hedefini yararlı görüyoruz. Bunun tek yolu, bize göre, İMF ile yapılan anlaşmaların iptali, dış borç ödemelerinin durdurulması, yağma politikasına destek veren tekellerin eylemlerinin sınırlandırılması, büyük vurgunculuğa, kaçakçılığa dayanan iç ve dış ticaretin önlenmesi, büyük sermayenin etkili vergilendirilmesi, devlet ekonomik sektörünün güçlendirilmesidir. Ancak böylece ekonominin ulusal temellerinin yokedilmesi önlenebilir ve çöküşe doğru gidiş durdurulabilir."

Kutlu yoldaş böyle bir politikanın ekonomik bunalıma köklü bir çözüm

Arkası 7. sayfada

Her alanda çürüme ve yozlaşma

● Ayşe ÇİMEN

Kapıkule'de açığa çıkan kaçakçılık olayı Evren-Özal işbirliği ile örtbas edildi. Değil şebekelerin devletin üst katındaki uzantılarının ortaya çıkarılması, Kapalıçarşı kuyumcularının "basılması" bile gerçekleştirilemedi! Bunun böyle olacağı başından belliydi. Çünkü, 15 Eylül günü Atılım'da "Çürüme ve yozlaşmanın boyutları" başlıklı yazıda belirtildiği gibi; "özellikle 24 Ocak kararlarından, generallerin erke gelmesinden sonra kokuşma ve çürüme, rüşvet, kaçakçılık, politik yozlaşmışlık artık burjuva erk sisteminin sürekli bir türevi olmaktan çıkmış, sistemin tam da özü durumuna gelmiştir". Bu yargı Kapıkule olayında "özlü" bir biçimde ifadesini buldu. Bu olayla birlikte faşist rejimlere özgü baskı ve susturma yöntemleri, birbirinin kirli çamaşırlarını bilen bir kapalı rejim yönetiminin iç kokuşmasını halktan gizleme çabası, politik ve moral yozluk birbirine geçti.

Kapıkule gümrük vurgununda tepedeki yiyicilerin çıkarlarının çatışması, kafalarının toslaşmasından çıkan ses bastırılana kadar biraz da olsun duyuldu. Ancak duyulmayanlar duyulanlardan kat kat çoktur. Örneğin, 200'ü aşkın yolsuzluk dosyasının Devlet Bakanı Kazım Oksay tarafından hasıraltı edildiği biliniyor. Turgut Özal'ın "manevi oğlu" diye bilinen başdanışmanı Adnan Kahveci, ANAP hükümetinin amacını şu "veciz" sözlerle ortaya döküyor: "Ekonomiyi TAN gazetesi gibi içaçıcı yapacağız". Vurguncu holdinglerin talanına açılan Türkiye ekonomisinin emperyalist tekeller önünde nasıl açılıp saçıldığını ise DPT Yabancı Sermaye Dairesi Başkanı Namık Kemal Kılıç "her işveren kendine yabancı bir ortak bulsun" sözleriyle dile getiriyor.

Bu talan ve vurgun ekonomisinin, devlet eliyle yasallaştırılması, en tepeden en aşağıya kadar rüşveti, adam kayırmayı, kapkaççılığı, ahlaksızlığı kat kat artırıyor. En tepedeki cuntacı generaller ve Özal sülalesi büyük rüşvetler, komisyonlar, en aşağıda polis -bekçi halkın cebindeki son kuruşu rüşvet olarak alıyor. Atılım'a yazan bir yurttaşımızın dediği gibi, "bunlar dilencinin tabağındaki parayı bile alırlar".

Çanakkale'de çıkan bir yerel gazetede kalp hastası eşini ameliyat ettirebilmek için çocuğunu satışa çıkartan bir babanın dramı sergilenirken, Başbakanın karısı Semra Özal Vizon "sosyete" dergisi için her biri ateş pahası 9 çeşit elbisesini giyerek sonbahar modasını tanıtıyor. Gazetecilerin "et 1400'e çıktı" sözleri üzerine "eti isteyen yesin" diyen Özal, "Et, Balık Kurumu'ndan ucuza sağlanan etleri ENKA'ya ihraç ettirerek bu holdinge devlet kesesinden destek "sağlıyor. (Eskişehir'de toplanan Odalar Birliği Ekonomik Kurulu'nda Erzurum Ticaret Odası Başkanı Sehamettin Eğriçayır'ın sözleri) Bu arada, genel bir ahlak çöküntüsü, yaşamak için kendini satan kadınlar, şişe çaldıkları için kelepçelenen çocuklar, ekmek çaldığı için polise düşen babalar, parayla satılan eğitim, parayla satılan sağlık, hatta parayla satılan adalet...Evet, herşey parayla alınıp satılıyor, her olumlu değer bu alışveriş içinde törpüleniyor, yokedilmek isteniyor.

"Sistemin özü haline gelen" politik yolsuzluk dış politikada, Amerikan Kongresinin Türkiye'ye ilişkin aldığı son karar karşısında önce "şahlanıp" sonra yüzsürmeye, Amerikan emperyalizminin Ortadoğu politikasında piyonluğa, Bonn'da kredi ve silah karşılığında yurtdışındaki işçilerimizin serbest dolaşım hakkını satmaya varan onursuz bir çizgi izliyor.

Bunların içerdeki başlıca egemenlik yöntemleri nasıldır: En barbar ve iğrenç işkence,Kürdistan'da soykırım, seçimde baskı ve hile, boş vaad,insanları birbirine düşürme, "komünizm umacası", dinsel sömürü, politik şantaj...

Haydar Kutlu yoldaş, TKP'nin 64. kuruluş yıldönümünde yaptığı konuşmada şöyle diyordu: "Bugün Türkiye'de düzen kendi iç bağlarından öylesine boşanıyor ki, düzenin sahipleri için düzeni kurtarmanın giderek tek yolu kalıyor; düzeni profesyonel hırsızlara ve ekonomik anarşinin eline teslim etmek. Ve ancak onların eliyle yeni düzeni yeniden kurmak. Kuşkusuz böyle bir düzene uygun bir politik yapı, hukuk ve ahlak yapısı gerekir. Bugün toplumumuzda bilinçli politikalar sonucu çöken ve temellerinden sarsılan ahlaksal değerlerin, halkın olumlu geleneklerinin, ulusal kültürünün demokratik ögelerinin yerine ahlaksızlık, hırsızlık, zorbalık, fuhuş, rüşvet, kültürsüzlük, yozlaşma, politik şantaj geçiriliyor."

ATILIM
Kurucusu: İ.Bilen
YURTDIŞI EKİ
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı
1 Ekim 1984

Yurtdışındaki komünist!
•Yığınlarla daha sıkı bağlan!
•Türkiyeli göçmen işçilerin savaşımına öncülük et!
•Proleter enternasyonalizmini güçlendir!
•Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışmayı yükselt!
•Sol güçlerin birliği için her çabayı göster!
•Parti organlarını yazı ve haberle besle!

Çok yönlü görev

•Kadriye AYEL

Parti merkez organlarına mektupla yazı ve haber gönderme yarışmasına yurtdışından daha etkili katılım aynı zamanda, yurtdışındaki yığın bağlarımızın sıkılığıyla yakından ilgilidir. Planlı ve sistemli yürütülen bir yığın çalışmasının elbette yazılacak, iletilecek pekçok konusu olacaktır.

Bu nedenle yurtdışında yaşayan yoldaşların her yönüyle planlı ve sistemli bir çalışmanın içinde olmaları gerekmektedir. Böylesi bir çalışma için parti birimlerine büyük görevler düşüyor. Her düzeydeki sekreter yoldaş kendi sorumluluğu altındaki parti üyelerine Atılım'a ya da diğer parti yayınlarına yazı gönderilip gönderilmediğini kontrol etmelidir. Her birim yazacağı yazıların konularını tartışmalı, çalışmalarını değerlendirirken bu çalışmaların nasıl yazıya aktarılacağını da gözden geçirmelidir. Hemen ardından da bu gecikmeden gerçekleştirilmelidir. "Geniş araştırma, okuma ve yazdıklarını tutma,üzerinde çalışma olanakları"mız vardır; bunlar çok önemli ve değerli olanaklardır.

Göçmen yığınların ruh halini yansıtan yazıların verimli olabilmesi için de bazı önçalışmaların yapılması gerekmektedir. Önce, hangi ruh halini yansıtacak yazıların yazılacağı saptanmalıdır. Sonra bu konuyla ilgili kısa sorular çıkartılmalıdır. Bu soruların etrafında yapılacak sohbet ve konuşmalar ve sonra alınan sonuçların hemen yazıya dökülmesi bize ileriye dönük çalışmalarımızda da önemli açılımlar sağlayacaktır. Dikkat edilirse, ikili bir yarardan sözediyoruz. Birincisi, daha iyi bir yığın çalışması için ipuçları elde edeceğiz. İkincisi yazılarımız daha yararlı, yol gösterici olacak.

Aynı zamanda böylesi bir çalışma, daha örgütlü bir çalışmanın gerçekleştirilmesine de yardımcı olacaktır:

- Yığınlar içinde çalışan yoldaşlarımız sorunları, konuları saptayıp iletecek.
- Bunlar bir yerde toparlanıp, değerlendirilecek.
- Sorunla, konuyla ilgili kısa sorular çıkarılacak ve yoldaşlara iletilecek.
- Yoldaşlar bu sorunların etrafında çalışma yürütecek ve sonuçları aktarılacak.

Böylesi çalışmalar sonucunda çalıştığımız yığın içinde kullanılacak yeni yöntemler de çıkacaktır. Dikkat edileceği gibi disiplinli bir çalışma biçimine işaret ediyoruz. Sürekli çevremizi kollayan, neden, nasıl yararlanacağımızı araştıran bir çalışma biçimidir bu.

Atılım'ın yarışması ile birlikte şimdi hepimiz yazı yazma gayreti içine girdik. Yarışmayı en başarılı hale getirme görevi önümüzde duruyor. Elimizde sınırsız olanaklarımız var: Partimizin Programı, Tezler, Kongre Kararları, MK Raporu, Plenum Raporları, Yeni Çağ'lar, Yol ve Amaç'lar...

Gerçekten de planlı ve sistemli çalışmayı özümseyeceğiz. Çok değil bir yıl sonra hepimiz çok daha ileride olacağız. Atılım'da dendiği gibi, "... komünistler istikrarlı, planlı, sistemli çalışır." "Partinin yığın bağlarının pekiştirilmesinin taşıyıcısı, aracısı, yaşama geçiricisi parti üyeleridir."

Biz parti üyelerinin disiplinli çalışması, sempatizanlarımızı da etkileyecektir. Sempatizanlarımızı yazı yazmaya yöneltmek bizim bu işi iyi bir biçimde gerçekleştirmiş olmamızla sıkı sıkıya bağlıdır.

Yığınların içinde çalışmak, çalışmalarını değerlendirmek, sonuçlarını bulmak, bunları partimizin yayın organlarına dikkatlice aktarmak ve bu yolla yaygınlaştırmak. İyi bir kollektif çalışmayı hayata geçirmek. Hepsi birbirine sıkı sıkıya bağlı! Tüm bunları gerçekleştirdiğimiz ölçüde parti üyesi olmanın onurunu korumuş ve yüceltmiş olacağız.

PARTİNİN YOLUNDA

•B.E.G.

Biz Fransa'da yaşayan, aşağı-yukarı aynı nedenlerle yurtdışında bulunan ve bir göçmen işçi örgütünde aktif olarak çalışmalara katılan üç arkadaşız. Üçümüz de politik olarak Türkiye Komünist Partisi'ne sempati duyan, onun politik çizgisini savunan ve bu doğrultuda çalışma gösteren kişileriz. Önceleri aramızda iyi arkadaşlık ilişkilerinden başka bir ilişki yoktu. Sık sık biraraya gelip konuştuğumuzda daha kollektif ve daha planlı bir çalışmanın gerekliliği konusunda aynı şeyleri söylüyorduk. Bir süre sonra bir arkadaşımızın önerisi üzerine üçümüzden oluşan,TKP'nin Programı ve onun güncel politikasını yaymak amacıyla kollektif bir çalışma grubu oluşturduk. Sistemli bir şekilde toplantılar düzenlemeyi, bu toplantılarda, içinde aktif görev aldığımız eylemleri değerlendirmeyi, önümüze yeni hedefler koymayı ve parti yayınlarını topluca tartışmayı, okumayı ve dağıtmayı, bu doğrultuda çevremizle ilişkilerimizi genişletmeyi kararlaştırdık. Bu hedefleri önümüze koyarken partili olmadığımızın ama, partiye en yakın sempatizanlar olduğumuzun bilincindeydik.

Bugün bu çalışma birliğimizin üçüncü ayını doldurduk. Düzenli olarak üç toplantı yaptık. Bu toplantılarda kimlerle ilişkiye gireceğimizi, kimlere Atılım vereceğimizi tespit ettik. Gelirine göre herbirimizin verebileceği şekilde aylık Atılım'a bağış aidatlarını tespit ettik. Bu çalışma önerisini getiren arkadaşımızı, bizden daha deneyimli olmasını gözönüne alarak grubumuzun sorumlusu seçtik. Bu geçen 3 aylık süre içinde kendimizde şu değişiklikleri gördük.

- Parti politikasını yakından izlemeye ve bunu özümsemeye daha çok çaba harcamaya başladık.
- Aldığımız pratik görevlerde daha disiplinli ve daha özverili çalışmaya başladık.
- Eylemler öncesi biraraya gelerek önümüze somut hedefler koyduk ve bunun başarımızı kat kat artırdığını gördük.
- Çevremizde bulunan bizimle aynı görüşte olsun olmasın, tüm arkadaşlarla daha sıcak dostluk ilişkilerine girdik.
- Çevremizde bulunan Türkiyeli işçiler arasında saygınlığımızın arttığını gördük.
- Bu süreç içinde partiye ve kendimize olan güvenimizin daha da pekişip arttığını gördük.

Elbette bu üç aylık süre içinde bu kadar gelişmeler abartılmış gibi görülebilir. Ama biz bu işin daha başında olduğumuzun, birçok eksikliklere ve zaaflara sahip olduğumuzun, kazanabileceğimiz daha birçok nitelikler olduğunun bilincindeyiz. Bunun ise özverili ve disiplinli çalışmayı şart koşan bir süreç sorunu olduğunu biliyoruz. Bu konuda da kararlıyız, önce partiye sonra da kendimize güvenimiz var. Son toplantımızda her geçen günü daha iyi değerlendirmek, her toplantıda yeni bir adım atmak, politik bilincimizi ve ideolojik düzeyimizi yükseltmek, parti yayınını güçlendirmek, önümüze yapabileceğimiz hedefler koymak kararını aldık. Bunun üzerine bir eğitim çalışması yapmayı kararlaştırdık. Bu konuda ilk önce "Mustafa Suphi 100. yıl Tezleri"ni incelemeyi, her ay Atılım'a bir yazı göndermeyi kararlaştırdık.

Atılım'a yazacağımız yazıların konusunu yığın çalışmalarındaki deneylerimiz ve sorunlarımız, güncel eylem ve olaylardan haberler olarak belirledik.

Muhabirlerimiz bildiriyor...

Yürüyüşe geçtik!

Murat Ümit-FAC

FAC'de her köşebaşında sayıları gün geçtikçe artan işsiz,aç insanları dilenirken görmek insanları düşündürüyor. Yıllardır dillere destan olmuş "taşı toprağı Mark Almanya"da insanların dilenmek zorunda kalmaları, üç milyona varan işsizler ordusu, kapitalizmin çıkmazını,insanlık dışı yüzünü anlatmaya yetiyor.

FAC'ne yerleştirilen yeni ABD ölüm roketlerine ödenen milyarlar,dilenme ve işsizlik pahasınadır. Başta Avrupa halkları olmak üzere tüm dünya halklarının üzerine çöken bir nükleer savaş tehdidi, aynı zamanda insanları açlığa da mahkum ediyor. Her geçen gün yeni yeni işyerleri yok ediliyor.

Böylesi bir ortamda artan yabancı düşmanlığı,tüm yabancı işçileri olduğu gibi, Türkiyelileri de kaygılandırıyor. Yabancı düşmanlığını körükleyen çevreler aynı zamanda iktidardaki politik güçleri aracılığıyla yabancı işçilerin "işini bitirmek", kapı dışarı etmek için acele ediyorlar. F.Alman İçişleri Bakanı Zimmerman, yeni yabancılar tasarısını işte bu ortamda meclisin onayına sunuyor.

Yabancıları ilgilendiren mevcut hakları daha da budama, yeni kısıtlamalar getirme amacını taşıyan insanlık dışı yasa tasarısı,tüm ilerici, demokratik kuruluşlarca FAC çapında yapılacak yürüyüşlerle kınanacak. FAC'nin çeşitli kentlerinden harekete geçen yürüyüş kolları 13 Ekim'de Köln'de birleşecek. Sayıları 40'a yaklaşan F.Alman ve yabancı parti,girişim ve örgüt, yürüyüşü destekliyor.

35 saatlik iş haftası isteminde,F.Alman sınıf kardeşleriyle, kolkola yer alan yabancı işçiler,emekçiler,şimdi F.Alman işçi sınıfının ve ilerici güçlerinin dayanışmasını yanlarında buluyorlar. 13 Ekim'de iki koldan Köln'de birleşip bir mitingle bitecek olan yürüyüşler bunu bir kez daha kanıtlayacaktır.

YUNANİSTAN'DA

S.T.-K.K.-Atina

13-16 Eylül günlerinde yapılan KNE-Odigidis festivali sırasında, 14 Eylül günü,Atina'da, "Türkiye halkı,gençliği ve öğrencileriyle dayanışma toplantısı" yapıldı.

Toplantıya ev sahipliği yapan Yunanistan Komünist Gençliği-KNE'nin yanısıra, toplantının sorumluluğunu DDGF, UÖB ve İGD üstlenmişti. Toplantıya 35 ülkeden 54 örgütle birlikte,ulusal ve uluslararası 4 örgütün temsilcisi de katıldı.

Açılış konuşmasının ardından Türkiye gençliğini temsilen İGD adına Genel Sekreter Alaettin Taş bir konuşmayla, bölgedeki ve ülkedeki gelişmeleri, Evren-Özal diktatörlüğünün uygulamalarını dile getirdi. Türkiye halkı ve gençliği ile dayanışmanın yükseltilmesini istedi. UÖB, DDGF ve KNE temsilcilerinin ardından, yabancı örgütlerden 22 temsilci dayanışma konuşmaları yaptılar.

ARTIK OKUNUYOR

M.Bilir-Münih

Yıllardır çeşitli eylemlere, ülkedeki politik gelişmelere ilişkin duyuru ve bildirileri çok sayıda Türkiyeli işçinin çalıştığı büyük bir otomobil fabrikasının önünde dağıtırız.

12 Eylül'ün ilk yıllarında dağıttığımız bildirileri pekçok işçi almaz,alanların bir kısmı ise bir adım gitmeden buruşturup atardı. Okuyanların sayısı ise çok az olurdu.

Geçtiğimiz hafta yine aynı fabrikanın önünde bildiri dağıttık. Fabrikadan çıkan işçilerin % 90'ı bildirileri aldılar. Bildiriyi, yalnızca hiç okuma alışkanlığı olmayanlar almamıştı. İşimizi bitirip metroya indiğimizde çöp kutularına ancak 4-5 bildirinin atılmış olduğunu gördük. Trenin içinde ise dağıttığımız bildiriler ellerdeki gazetelerden bile önce okunuyordu.

Solun birliği eğilimini güçlendirmek için

Türkiye'deki faşist diktatörlük, 12 Eylül devirmesinin 4. yılında hemen hemen tüm Batı Avrupa ülkelerinde Türkiyeli sol güçlerce düzenlenen yığınsal eylemlerle protesto edildi. Bu eylemlerde "Türkiye'de demokrasiye geçilmekte olduğu" yolundaki yalanlar açığa çıkarıldı, halkımızın demokrasi istemi yükseltildi.

Ne var ki, bu yıl geçen yıldan farklı olarak, tüm sol güçlerin bir tek eylemde buluşması sağlanamadı. Birçok ülkede aynı anda birkaç eylem yapıldı, güçler bölündü ve katılım genel olarak geçen yılın altında kaldı. Solun eylem birliği yolunda ileri adımlar atılamadı.

Bunun nedenleri nedir ve bu gelişmeden ne gibi sonuçlar çıkarmak gerekir?

Herşeyden önce sol güçler arasında geniş bir eylem birliği platformu oluşturma girişimlerinin sonuçsuz kalması geliyor. Bu olgu nesnel olarak bölünme, bloklaşma ortamını besliyor. Kimi çevler, partimizin de içinde yer aldığı 6 sol parti arasındaki öteki sol güçlere de açık olan bir eylem birliğinin güçlenmesini, tüm solun birliği doğrultusundaki çabaları artırmak için bir olanak olarak değerlendirmek yerine, karşı bloklaşmalar oluşturmak için bir gerekçe yapmaya çalışıyorlar. Bu, eylemde bölünmeye, zayıflığa yol açıyor.

İkinci olarak sol güçlerin sıralarına terörist yöntemlerin yeniden bulaştırılması çabaları geliyor. Bu olgu sol içinde ayrılıkları derinleştirme tehlikesini getiriyor. TKP, son dönemde , PKK adlı örgütün pratikte iflas etmiş yöntemlerde ayak diremesinin Kürt ve Türk tüm demokrasi ve sosyalizm güçlerine zarar verdiğini vurgulamıştır.

Üçüncü olarak, antikomünizmin sol güçlerin sıralarındaki etkisinin halâ var olması olgusu vardır. Bu, tüm sol güçlerin birliği önündeki büyük bir engel olmaya devam ediyor.

TKP temsilcileri 12 Eylül'ün 4. yılındaki protesto eylemlerinin örgütlenmesi çalışmalarında tüm bu olguları dikkate alarak, en geniş sol güçlerin eylem birliğine katkıda bulunacak bir politika izlediler.Tüm sol güçlerin faşizmi protesto amacında birleşmesi gerektiğini savundular, geçmişte sol harekete büyük zarar vermiş olan, yalnızca işbirlikçi oligarşinin değirmenine su taşıyan terörist yöntemlerin yeniden güç kazanmasının önüne geçmek için, tüm sol güçlerin ideolojik-politik ortak bir tutum içine girmesini önerdiler. TKP'ye ilişkin önyargıların kimilerince solun birliğini önleyici biçimde kışkırtılmasına fırsat verici bir tutumdan özenle kaçındılar.

Ne ki, tüm sol güçlerin bu çalışmalarda yapıcı bir tutum içine girdiğini söylemek zordur. Nedir sözkonusu olumsuzluklar? Bu, solun ortak iradesinin oluşmasına yardımcı olmak yerine,kendi iradesini öteki sol güçlere dayatma çabasıdır; terörist yöntemler karşısında ya bunu önemsemeyen ya da bu yöntemleri ortadan kaldırmaktan çok,bir örgütün zayıflatılmasını amaçlayan yaklaşımlardır; hem terörizmi özendirici tutum almak hem de antikomünizmin derin etkisi ile hiçbir geçerli kanıta dayanmadan TKP'ni terörist gibi gösterme, SSCB'yi terörizmi destekleyen bir güç gibi tanıtma çabasıdır.

Bu tür çabalar, görülmüştür ki, sürdürücülerine hiçbir yarar sağlamamaktadır. Ama sol genel olarak zarar görmekte ve ortak amaçların öne çıkarılmasının yerine,gereksiz,anlamsız tartışmalarla birlik eğiliminin zayıflamasına yol açılmaktadır. Bu kimin işine yarıyor? Solun tüm güçlerini birleştirememesi,yalnızca ve yalnızca faşist diktatörlüğe yaramaktır.

Son eylemler de partimizin ve başka sol güçlerin sorumlu ve yapıcı tutumu ile daha derin bölünmelerin ortaya çıkması önlendi ve herşeye rağmen başarılı yığınsal protesto eylemleri düzenlenebildi. 6 sol partinin birlikte tüm solun ortak çıkarlarını kollayıcı bir tutuma girdiği her yerde yapıcı sonuç alındığı görüldü.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, 12 Eylül'ün 4. yılındaki eylemlerde, solun sıralarında birlik eğiliminin,bölünme eğiliminden daha güçlü olduğu bir kere daha görülmüştür. Bu eğilimi desteklemek,kalıcı birlik yolunda güçlendirmek için, her sol gücün bu eylemlerden gereken dersi çıkarması zorunludur.